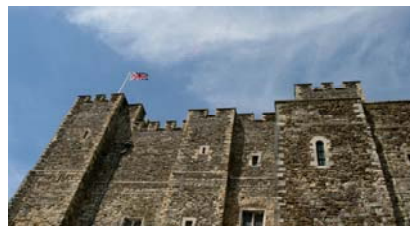

Resebrev 2. Överseglingar, inblåsta & semester i Frankrike (1/8 2008)

Jodå, Lopoligheten kom till IJmuiden och dit kom även Helénes arbetskamrat Tina med sambo Mikael på besök till oss. Efter montering i masttopp och några timmars trevligt umgänge kastade vi loss och gav oss åter ut på havet. Skönt efter några dagar på kanaler och innanhav. Givetvis hade vi tidigare kollat strömmar och tidvatten, ofta är det viktigast vid ankomst då det kan gälla att passa högvattnet för att kunna komma in i hamn eller att strömmarna inte är för häftiga så att det blir svårt att komma i hamn. Nu kom vi iväg för tidigt så vid Scheveningen gick vi in och sov några timmar. Det var nog klokt för kl. 05.00 på morgonen var vi 15 båtar som gick samtidigt! Känns alltid skönt för då tror man i alla fall att man tänkt rätt.

Lite konstig känsla att göra en s.k. "översegling" längs land! Färden mot England gick efter holländska och belgiska kusten så att vi var ur vägen för de stora trafiklederna. Det är mycket strikta regler för dessa trafikseparationer. När vi måste korsa dem så skall det ske för motor, i 90 graders vinkel och givetvis lämnar vi företräde till alla! Blev lite mer motorgång än beräknat så i Belgien gick vi snabbt in i Oostende och tankade. Så fick vi använt den belgiska gästflaggan också....

Perfekt timat kom vi till Dover på morgonen, med lite sol på de vita klipporna, och kunde efter en stund slussa in i inre hamnen (öppnar bara 1,5 timma före & efter högvatten). I Dover finns en hel del intressant att kika på, vi valde att besöka Dover Castle. Ett helt fantastiskt, välhållet slott från 1100-talet som har bebotts av åtskilliga kungar och givetvis varit belägrat. Alla har satt sin prägel på det med kringliggande byggnader av senare ursprung, t ex kyrka, fyr, befästningar med tunnlar m.m. m.m. Avslutade med de hemliga, underjordiska gångarna i berget som var en viktig bas under andra världskriget. Härifrån sköttes bl.a. evakueringen från Dunkerque. Fascinerande är att allt fick vara orört under andra världskriget, med det läget. Det påstås att anledningen är att Hitler själv ville ta över slottet och därför sparade det vid alla bombanfall. En halvdagsutflykt som även blev långpromenad och konditionsträning då slottet med sitt höga läge bjöd på gott om uppforsbackar och trappor både på väg dit och på plats!

Blåsiga väderprognoser gjorde att vi inte ville fastna i Dover så färden bar snart västerut. Efter en fantastisk segling utefter engelska sydkusten med sina badorter, vita klippor och anrika samhällen kom vi till Brighton som blev en stor besvikelse. Här var allt stort, fult, dyrt och kommersiellt. Marinan ligger tyvärr lite avsides från det gamla samhället.

Här har istället byggts upp köpcenter, hamnen och på senare tid en boendeanläggning med egen, jättefin hamn, dock inte för turister. Finns säkert en massa trevligheter i Brighton också men för oss var det inget trivsamt alternativ att vara inblåsta i. Det var däremot lilla Southwick, vid Shoreham-by-Sea, 6 Nm längre västerut som vi stängade oss till nästa dag.

Här slussade vi in i en liten kanal som gick parallellt med havet och fick plats i lilla Lady Bee Marina. Mysigt med en fantastisk "chandler" som skötte hamnen, litet centrum med alla faciliteter en bit upp i samhället och trevliga människor. De som bor i sina båtar här i hamnen hade installerat tvättmaskin & torktumlare vid duscharna och de fick vi låna. Gratis! Härligt för en "tvättoman" som mig att inte behöva betala 70-90 kr per maskin.

Man ändrar snabbt sina värderingar! Nu är det lyxkänsla att få tvättat allt och sedan stryka och stoppa in i skåpen igen. Ja, vi har strykjärn och strykbräda ombord. Blåsvädret höll i sig en hel vecka så här blev det gjort en hel del med båten, hemsidan och lite annat praktiskt.

Vi utforskade också Southwick på våra dagliga promenader. Engelsk förort, det är bara 8 mil till London, som verkar rätt välmående med bl.a. tennis- och crocketklubb, vilket man gladeligen utövade även i ösregn. Vi såg också del av en cricketmatch, en hel match tar många, många timmar. Och pratade med folk på bryggan, puben, i mataffären m.m.

Till slut kom vi vidare och kunde gå över Engelska kanalen (igen) med alla sina trafikzoner. Vi har AIS installerad och det är ju givetvis en oerhörd fördel att kunna se alla båtar på plottern med uppgift om deras kurs, fart m.m. Dessutom får man CPA, det vill säga avstånd mellan båtarna vid möte och om hur många minuter det kommer att ske. Då kan man direkt se om man behöver ändra sin kurs ett par grader så att dessa jättar får gå före.

Eftersom vi inte ville fastna något mer kändes det bråttom att komma förbi Frankrikes västra hörn och in i Biscaya så vi fortsatte direkt efter franska nordkusten förbi Cherbourg, kanalöarna och vidare genom Chenal du Four innanför Ile de Ouesant.

I Camaré gjorde vi ett snabbstopp. Denna lilla, mysiga stad med sitt läge alldeles i närheten av Brest lockar många långseglare. Det är bland annat här man ligger och inväntar rätt väderprognos för Biscayaöverfarten till Spanien. Och för första gången såg vi folk som låg på en badstrand, 14 juli!

Just nu var det snälla vindar och många skulle iväg. Själva hade vi bestämt att lägga lite tid i Frankrike och se södra Bretagne m.m. då vi bara hört positivt om denna del.

Redan nästa dag gick vi vidare, nu skulle vi igenom det beryktade "Raz du Sein".

Här sätter strömmen så starkt att man måste passa tidvattnet +/- 15 minuter för en säker genomfart, vilket alltså bara kan ske två gånger per dygn!

Väl pålästa gav vi oss av i dimma (?) för att ta oss de 18 Nm ned till "Raz". Vi blev fler och fler båtar, till slut såg vår radarskärm ut som den fått mässlingen.

Precis på tid gick vi, helt odramatiskt, igenom sundet i bara ett par knops ström.

Dimman började lätta så vi fick t o m en liten glimt av omgivningarna och kunde fortsätta söderut seglandes i medström.

Mycket nöjda kunde vi till kvällen lägga till i Sainte Marine. Nu var vi i södra Bretagne!

Sainte Marine är en liten, charmig by på ena sidan av inloppet till en flod. Här bor man mycket bra i fina omgivningar med den vackra, och ofta fotograferade, strandpromenaden som en förlängning av gästbryggan. Runt hörnet ligger en fantastisk gourmetbutik, med facila priser, där det är rena nöjet att handla. På motsatta flodstranden ligger Benodét, ett något större samhälle som är badorten i området med

strandliv och turism. Här ligger gästhamnen lite mer avsidet och allt känns mycket mer kommersiellt. Mellan orterna går varje kvart en liten personfärja över floden.

Här blev vi kvar ett par dagar och bara njöt innan vi fortsatte österut.

Vi har en jättefin pilot-bok som väl beskriver alla hamnar med dess faciliteter. Men vi har upptäckt att den inte har med samhällen som bara har bojar. Det är vanligt att man kan välja på att ligga vid gästbrygga eller på boj, vilket då givetvis är billigare.

Som komplement till pilotboken har vi dels Reeds, dels en fransk motsvarighet som heter Escales (endast på franska) som har med lite annan information; antal innevånare m.m. så att man kan bilda sig en uppfattning om samhället.

I de flesta hamnar finns trådlöst Internet, mot betalning. Det blir ganska dyrt att betala timpris de gånger man vill koppla upp sig så vi undviker det. Tyvärr stoppar de effektivt andra trådlösa nätverk som man då inte kommer åt. I mindre samhällen är det oftast inget problem att hitta trådlöst internet att koppla upp sig mot. Det finns ibland trådlöst på barer och caféer. Det får man nyttja gratis om man handlar något.

Via boj i Port Manech till Port Tudy på ön Griox.

Jättemysig hamn som till kvällen var helt full. I yttre hamnen kunde man ligga på boj och på dem låg båtarna tre och tre. Så fort någon lämnade hamnen nästa morgon kom en båt in från bojarna! Byn Bourg som vi traskade upp till gav inte samma positiva intryck - slitet, tomma lokaler, 60-talskänsla över sortimentet i de affärer som fanns kvar m.m.

Vi kom till Port Haliguen som ligger i Quiberon ute på en långsmal halvö som bildar ena sidan av Quiberon Bay, ett skyddat "innanhav". Trevligt, välskött, fin stad. Här fick vi besök ett par dagar av våra vänner Staffan & Kristina som kom med sol & värme!

Dessutom kunde de tala om vad klockan var! Vi hade felaktigt levt kvar på engelsk tid, men det hade fungerat det också bortsett från att vi något oförstående blev utkörda ur en mataffär som skulle stänga en timma för tidigt (trodde vi).

Tillsammans besökte vi La Palais på ön Belle Ile. Här märks tidvattnet! Vid ankomst lägger man till på boj i yttre hamnen och bara 1 timma före och efter högvatten kan man gå in i inre hamnen, som annars är torr, och därifrån slussa in i gästhamnen. Lagom ståhej när alla ska in och ut på samma gång. Och vi var inte ens där på en helg...
Många väljer, som vi, att ligga kvar på boj i ytterhamnen och ta gummibåten in till kaj.

Rent allmänt har hamnarna vi besökt varit moderna och välskötta. Priserna är lite högre än vi är vana vid från Sverige, ca 25-35 Euro. I de dyrare ingår dusch vilket man betalar för i de billigare. Ofta möts man i hamninloppet av en kille i motorbåt som hjälper till att anvisa plats.

Så är det ju det här med mat! Det är något man kan i Frankrike. Färskt bröd på morgonen är ju mer eller mindre en mänsklig rättighet här så möjlighet att hämta en baguette finns alltid. Finns ingen affär eller bageri kan man alltid gå in på ett café eller liknande. Det är alltid trevligt att handla i charkdiskar och sådan finns ofta i minsta affär. Riktigt fint kött som de skär till precis som man vill. Nötfärs mals på plats av samma fina köttbitar. Ofta finns fiskdisk också. Annars finns här fortfarande små charkuteributiker & fiskaffärer. Givetvis mycket skaldjur efter som vi är vid kusten. Räkor är tyvärr inte detsamma som räkor hemma på västkusten, men ostron, krabbor och musslor finns istället i mängder. Ofta kan man plocka och köpa i lösvikt, t ex ägg. Givetvis frukt och grönsaker precis som hemma men även t ex jordgubbar. Tänk att få plocka ut de finaste och bara så många som du vill ha!
Och alla dessa creperier! Kan ätas som lunch eller så med ost och något gott tillbehör på eller som efterrätt med något sött på.

Efter att ha lämnat våra vänner i Port Haliguen, där deras bil stod, fortsatte vi till Crouesty. Här har man lyckats införliva en stor marina, 1 400 platser fördelat på 6 mindre bassänger, mitt i samhället. Bostäder, i form av radhus och 3-våningshus i mängder av olika utförande, skapade en fin inramning runt hamnen. En lång strandpromenad längs kajerna rymde uteserveringar, restauranger och butiker. Det blev naturligtvis extra tilltalande då vi nu fick vår första ljumma kväll (22 juli!) och det vimlade av folk som var ute.

Följande dag lämnade vi Bretagne och kom in i Loire-området då vi gick till Piriac. Spännande angöring till en hamn som har en klaff in till hamnen. Vid högvatten, +- 3 timmar, sänks klaffen ned så att båtar kan komma in/ut. Övrig tid finns nästan inget vatten utanför hamnen. Hamnen är mycket populär och var nu utbyggd till att rymma 500 båtar. Med tanke på att här bara bor 2 000 personer så blir det en del gästplatser. Supermysig by, med många byggnader från 1700-talet, som smyckats i blomprakt. Små smala gränder, stenhus, uteserveringar, folkvimmel, blommor i lyktstolpar, på husväggar, i krukor m.m.

Här stannade vi en extra dag som ägnades åt praktiska saker, bl a hårklippning. Visst kan man leta upp en frisör, men det är ju ungefär lika chansartat som att göra det själv så egen klippning fick det bli. Bosse har jag klippt då och då på somrarna så det var inget större problem. Klippa sig själv är svårare men jag fixade till framsidan och så fick Bosse klippa nacken. Blev rätt ok men vår frisör Demi får nog ta ett varv i våra huvuden när vi kommer hem (i oktober?).

När vi kom till Pornichet läste vi på skylt i hamninloppet att "visitörer" skulle anmäla sig på VHF till "Capiteneriet" så Bosse ropade upp dem. Svar kom på franska, varpå Bosse sa: "In english, please". Svaret kom direkt: "NO"! Första gången vi råkat ut för det! Många pratar rätt dålig engelska men man försöker så gott man kan och det brukar alltid lösa sig, ofta med lite "franglais" och hjälp av händer m.m. Något paffa denna gång stängde vi av VHF:en och letade själva upp en plats i hamnen....

Nästa dag, som dessutom var lördag, läste vi att den hamn vi tänkte oss (på en ö) var oerhört populär så bäst var att förboka plats. Bosse tog telefonen och lyckades på riktigt bra franska konstatera att han kommit rätt och då han frågade om de kunde engelska svarade de "yes", varpå plats kunde bokas utan problem! Man kan konstatera att man snappar upp ord hela tiden när man vistas i främmande land. Ingen av oss kan franska, men bara på dessa två veckor vi varit här så har vi lärt oss massor, tycker vi. Väder, fraser i hamn, tvättstugan, beställa över disk i mataffär och på restaurang t ex. Men ibland blir det riktigt roligt. Var ute och åt häromdagen, man serverade "broschette" med alla möjliga olika tillbehör. Mycket på menyn gick att förstå, men vad var broschette? Fick tag i en kypare som kunde engelska, han skrattade och sa: "jag ska visa er" varpå han hämtade ett grillspett! Givetvis beställde vi, och på fråga om vi ville ha vin till maten, svarade Bosse: "Ja tack, jag vill ha öl och hon vill ha en glass!" Tur att jag kan beställa ett glas rödvin själv - på franska!

Här på ön Yeu har vi hyrt bil och kört runt. Härlig landsbygd med bara småvägar att köra på. Mycket fina stränder, blandat med klippor och givetvis sevärdheter. Vi besökte bl a "La Vieux Chateau", byggt på en klippö och som ser ut att växa upp rätt ur havet. Fräckt! Havet utgör vallgrav och här har man verkligen landgång!

Kort stopp i Les Sables d'Olonne som mest är känt för att vara start och mål i "Vende Glob". Det är en ensamkappsegling jorden runt som går av stapeln vart fjärde år. Sist var 2004 men vi såg inget av det i år.

Så kom vi äntligen till La Rochelle! På rekommendation la vi oss inte i marinan utan gick rätt in till centrum, där de gamla tornen utgör entré till hamnen, och fick en plats in den lilla inre bassängen, mitt i stan!

Denna öppnas bara 2 timmar i samband med högvatten och ligger i centrum av alla aktiviteter, med hela "gamla stan" bakom sig och runt hamnen finns pubar, restauranger, marknadstorg m.m.

Den gamla delen består av byggnader från 17- och 1800-talet, väl bevarade, och någon klok kommunalgubbe stängde redan på 1970-talet området för trafik.

Givetvis har vi traskat runt och bara insupit atmosfär och folkvimmel. Klättrat upp i de bevarade 1300-talstornen, varit i saluhallen och handlat, ätit på restaurang med lutande övervakning, traskat i arkaderna och besökt en och annan servering i alla mysiga gränder. Vår förväntan var en större stad med focus på segling, vilket det är med fina hamnar, massor av nautiska butiker m.m, men också en otroligt fint bevarad, medeltida stad. Absolut värd ett besök!

Här blir vi kvar i ett par dagar och förbereder oss för överfarten av Biscaya. Så fort vi får en bra väderprognos går vi mot Spanien, vilket ser ut att kunna bli om några dagar.....

Lite andra franska tips:

- För den med mindre djupgående finns möjlighet att gå på kanal och slippa "runda" hela Bretagne. Utan mast kan man gå från norra till södra Bretagne, mellan Vilaine och Ile et Rance, på en 20 mil lång kanal.
- Vill man lämna/lägga upp sin båt i detta området över vintern rekommenderar engelsmännen varmt hamnarna kring La Vilaine.
- Detta kan också vara en alternativ väg till Medelhavet. Via Bretagne, ned till La Rochelle och genom Bordeaux-distriktet via floden La Gironde. Efter avmastning kan man sedan färdas på kanaler, via Toulouse, till Sete i nordöstra Spanien.

